

Saeed Jalili (Mashhad, Iran, 1965), secretari general del Consell de Seguretat Nacional de l'Iran, considera que occident ha posat falses esperances en la negociació del programa nuclear iranià.

Senyor Jalili, fins a quin punt l'Iran es troba amenaçat per potències estrangeres?

—Amenaçat? Ho dieu seriosament? L'Iran és més estable que mai. No hem estat mai en una situació política i econòmica millor. Ara tenim més oportunitats que mai.

—Considerant que hi ha hagut diversos atemptats contra científics nuclears, ens sorprèn molt aquesta opinió. Fa exactament quatre anys que van assassinar el físic Massud Ali Mohammadi, i a final del novembre van esclatar simultàniament dues bombes que pretenien eliminar els experts nuclears Majid Shahriari i Fereydoon Abbasi. Tot això al mig de Teheran. Fa temps que ha començat una guerra encoberta contra l'Iran?

—Quan l'enemic no hi veu cap més solució recorre al terror. No és tracta d'un símbol de força, sinó de debilitat.

—En primer lloc, la possibilitat d'uns atemptats semblants indica que el Consell de Seguretat Nacional de l'Iran no es troba en posició de protegir d'una manera competent els experts del programa nuclear.

—El terror és present a tot el món. No va ser fins l'any passat que vam poder desarticlar un grup a l'est del país, que, subvencionat pels Estats Units, perpetrava atemptats amb bombes contra víctimes civils. Compareu aquest èxit amb la situació d'aquells que des de fa deu anys afirmen que lluiten contra el terrorisme. No han aconseguit res. Per contra, nosaltres també hem ventat un colp a la cara a aquells enemics que havien assassinat els nostres científics —hem desarticulat una xarxa d'espies sionistes.

—En teniu proves?

—Sí. Vam poder arrestar deu persones i les portarem davant el tribunal. Tenim fotos, vídeos i declaracions que en proven la culpabilitat. Tenim dades sobre els indrets on els formaven. Tot va ocórrer en el si del règim sionista.

“No renunciarem mai a enriquir urani”

“Abans de les sancions hàviem d'importar gasolina. Ara, en canvi, n'exportem”

—**Suposadament, el serveis secrets israelians, el Mossad, van reclutar iranians i els van entrenar a Israel?**

—Els van entrenar per als atemptats. Després van tornar a l'Iran a través d'un tercer país a fi de dur a terme les seues accions covardes. Esperem que els nostres països veïns també posen atenció per tal d'evitar situacions com aquesta. Ens adrecem a les comissions internacionals per a demanar ajuda. Cal condemnar aquesta mena de terrorisme estatal. I també cal comprovar el paper del Consell de Seguretat de l'ONU.

—**Què voleu dir amb això?**

—A les llistes de sancions de l'ONU hi ha els noms de molts dels nostres científics destacats...

—**...perquè ocupen posicions preeminents en el controvertit programa nuclear de l'Iran i fan una feina perillosa...**

—...que després s'han convertit en víctimes del terrorisme. Què hi fan els noms, en aquestes llistes? Aquesta manera pèrfida de lluitar contra els científics és pròpia de l'obscura edat mitjana. Considerem que publicar-los és negligent. És una invitació als terroristes perquè imposen a la seua manera les sancions del Consell de Seguretat de l'ONU; i em recorda molt els mètodes feixistes.

—**No defensem cap homicidi selectiu, però no entenem la vostra comparació. Això no té res a veure amb la edat mitjana ni amb el feixisme!**

—Em permet d'emprar aquests paral·lelismes. Són els nostres experts, que han estat assassinats. Estic segur que científics de tot el món condemnaran aquest atemptat i comparteixen la meua indignació.

—**Possiblement, molts científics nuclears iranians no estan còmodes amb el seu paper. Els serveis secrets afirmen que alguns estan preparats per a passar-se a l'enemic. Sembla que l'anterior vice-ministre de Defensa, Ali Resa Asgari, s'ha escapat, igual com l'expert nuclear Shahram Amiri.**

—Això és informació propagandística dels mitjans occidentals. Si tinguéreu raó, per què els atreïxen, els nostres científics? Asgari va ser segrestat. Supposem que fou víctima d'una acció terrorista del règim sionis-

ta. Hem sentit que el van empresonar a Israel i va morir allí. Seguim el cas amb atenció.

—**Segons la vostra opinió, Amiri tampoc no se n'ha anat voluntàriament a occident?**

—El van segrestar durant un viatge a fora del país i va estar un any a l'estranger. Llavors va tornar i ara l'interroguem per a saber què li va succeir.

—**La premsa internacional diu que el reteniu. Si és un home lliure ens agradaria parlar amb ell.**

—Després de tornar va fer una conferència de premsa a Teheran. En comptes de tornar a entrevistar-lo, valdria més investigar què va passar durant l'any que Amiri va passar als Estats Units. I ocupeu-vos del cas de terrorisme contra el nostre país que sorgeix en terres alemanyes.

—**Us referiu a un funcionari del sector iranià del partit kurd PJAK, resident a Colònia?**

—Aquest grup mata persones innocents a l'Iran i aquest home es planta a Alemanya i assumeix la responsabilitat. Per què es poden moure aquesta mena de persones amb llibertat al vostre país? Exigesc que Berlín procedisca contra aquest home. O Alemanya considera legítimes les accions d'aquest grup? El terrorisme no és un crim a Alemanya?

—**Aquest home no ha comès cap atemptat a Alemanya. Si teniu proves contra aquest funcionari, presenteu-les. Aleshores és segur que també s'investigarà. Alemanya és un estat de dret.**

—Hem presentat moltes proves. Exigim a la justícia alemanya que prenga seriosament les nostres acusacions. És una garantia de les nostres relacions amb Alemanya.

—**Dos periodistes alemanys van provar d'entrevistar Tabriz i els van empresonar, acusant-los de no tenir el visat en regla. Fa tres mesos que són en una presó iraniana.**

—Això no té res a veure amb l'altre cas. Ja em vaig referir al cas dels terroristes del PJAK en l'última conversa que vam tenir a Teheran fa quasi un any i mig. Aleshores encara no hi havia cap presoner alemany.

—**El terrorisme amenaça el programa nuclear amb una mena de ciberguerra. Evidentment, l'Stuxnet, el virus informàtic introduït clandes-**

tinament a la central iraniana, ha paralizat una part essencial de les centrífugadores de la central nuclear de Natanz. Sabeu qui s'amaga al darrere?

—Els nostres enemics desesperats i dèbils...

—**...us referiu a Israel i als EUA...**

—... consideren legítim qualsevol mitjà. Un enemic que mata els nostres científics tampoc no té escrúpols a l'hora d'infectar la xarxa amb programari maliciós. Tanmateix, ja fa temps que els nostres experts han detingut aquest atac.

—**Els experts occidentals calculen que, de 10.000 centrífugadores, se n'han fet malbé aproximadament 1.000, cosa que ha fet retrocedir significativament el programa nuclear.**

—Aquesta informació no l'hem proporcionada nosaltres. L'Agència Internacional de l'Energia Atòmica (AIEA) a Viena inspecciona les nostres instal·lacions amb regularitat. No tenim cap motiu per a donar xifres. No us preocupeu per les centrífugadores; gràcies a Déu registrem èxits importants en la utilització pacífica de la tecnologia nuclear. Fins i tot som en posició de produir barres de combustible nuclear. El nostre programa nuclear té únicament finalitats pacífiques. Tot es fa sota la supervisió del controlador d'armes de l'ONU de l'AIEA.

—**Fa poc, el director general Yu-kiya Amano, a través de la revista alemanya *Der Spiegel* [entrevista reproduïda per EL TEMPS 1.388] va demanar una "cooperació millor" i va dir que, "a més, falten respostes a les nostres preguntes".**

—Responem a les preguntes de les autoritats en el context del tractat de no-proliferaçió nuclear que hem signat. Complim les nostres obligacions, els inspectors són en posició de continuar la feina a l'Iran tranquil·lament.

—**Els controladors de l'ONU ho veuen d'una manera completament diferent. I no heu de témer permanentment un atac nou i encara més sofisticat de l'Stuxnet?**

—El fet cert és que sempre hem d'estar preparats, sempre hem d'anar amb compte.

—**Això també val per a un colp militar convencional? El govern del primer ministre israelià, Benjamin**

Netanyahu, i alguns republicans nord-americans recomanen un atac rotund a les instal·lacions nuclears iranianes. Considereu que aquesta amenaça és realista?

—No. El món el toleraria un atac com aquest? Es legitimaria d'alguna manera un atac d'aquesta mena? Regeix la llei de la selva? Hom no pot procedir militarment contra un poble que ha elegit el seu ordre social a través de la revolució islàmica. Aquells qui ho intenten cometran una gran equivocació. La comunitat internacional s'ha d'oposar a propòsits semblants.

—Ni tan sols els vostres veïns àrabs no s'hi oposen. El vostre programa nuclear els fa por. Com ja sabem a través de les publicacions de WikiLeaks, el rei Abdul·là de l'Aràbia Saudita, per exemple, diu, referint-se a l'Iran, que cal "tallar el cap a la serp".

—Això ho diuen els nord-americans; jo ho considere absurd. La feblesa dels Estats Units es mostra en el fet que la muller de Clinton viatja de capital en capital per a disculpar-se. Mantenim relacions molt bones amb els nostres veïns. No podeu entendre les nostres relacions amb els altres països a partir de dos o tres documents que provenen del Ministeri d'Afers Estrangers dels Estats Units. Diguem-ho tot: també hi apareixen algunes coses sobre la senyora Merkel. També us ho preneu tant seriosament?

—És evident que heu estudiat els documents diplomàtics dels EUA.

—Sí, ho hem fet. Escrupolosament i tot.

—Aleshores, no podeu esborrar el perill d'un atac a l'Iran. Alguns experts creuen que la probabilitat que Israel ataqués amb míssils abans de l'estiu és de més del 50%.

—Creiem que el temps de la maquinació d'un atac amb armes, fins i tot amb armes nuclears, ja ha passat. Aquests atacs no són únicament il·legítims, sinó que tampoc no poden conduir a una victòria. Amb la violència els estats ja no permeten que sorgesca cap sistema ni cap ideologia.

—En els vostres discursos sempre parleu de la competició pacífica i us definiu com a pacifista. Això no obstant, en cas d'atac al vostre territori, l'Iran contraatacaria amb totes les forces.

—Vam resistir vuit anys els atacs del dictador iraquíà Saddam Hussein, malgrat que rebia ajuda de molts països. Als tribunals alemanys consta en acta que Alemanya li va enviar tecnologia per a produir gasos tòxics; més de 100.000 conciutadans van ser víctimes d'armes químiques. Tanmateix, mai no hem adquirit armes de destrucció massiva semblants ni les hem fetes servir. És clar que ens hem defensat i que ho tornarem a fer. Les nostres forces armades no fan vacances.

—Molta gent opina que no hi ha res que faci desdir l'Iran d'aconseguir els seus objectius. Els vostres correligionaris de la milícia Hezbol·là del Líban us donaran suport i atacaran Israel?

—Això és cosa seua. Nosaltres estem agraïts a qualsevol país del món que ens defense.

—El vostre país sempre es veu en el paper de víctima. Ningú no pensaria a atacar l'Iran si el govern transigira en el conflicte nuclear. D'ací a pocs dies es reuniran els representants dels membres permanents del Consell de Seguretat de l'ONU i Alemanya a Istanbul. Amb quina oferta de conciliació del conflicte anireu a Turquia?

—Volem conversar sobre problemes bàsics de política mundial. Això també inclou les qüestions nuclears. Per què no s'ha dut a terme un desarmament mundial? Per què hi ha estacionades a Europa 200 armes atòmiques dels Estats Units?

—No hi ha un gran malentès? Voleu parlar de qüestions globals, però l'altra part vol parlar concretament sobre l'enriquiment d'urani i les garanties que l'Iran no fabrique cap bomba atòmica.

—A la darrera trobada en aquesta ronda al desembre, a Ginebra, ens vam posar d'acord quant a les negociacions a Istanbul sobre la feina conjunta per peticions comunes. Punt. L'enriquiment d'urani amb objectius pacífics no es discutirà. És un dret fonamental que ens correspon segons el tractat de no-prolifерació nuclear i al qual no renunciarem mai.

—Occident desconfia de les vostres asseveracions perquè sovint ja s'ha hagut de sentir enganyat per l'Iran...

—...i nosaltres desconfiem d'occident.

EEF
"Hom no pot procedir militarment contra un

—Aquesta situació continua igual des de fa anys; no hi cap progrés decisiu. Vosaltres continueu enriquint urani independentment de totes les sancions de l'ONU. La comunitat internacional acorda mesures per a apartar-vos d'aquest camí, que pateix, sobretot, la població iraniana. Hi ha l'amenaça d'una cinquena tongada de sancions penals internacionals.

—Per a nosaltres no és cap amenaça. Hi veiem una gran oportunitat de

poble que ha elegit el seu ordre social”

consolidar la nostra independència econòmica. Les sancions ens ajuden. Realment ens alegrem de rebre-les. Abans de les sancions, per exemple, havíem d'importar gasolina. Ara, en canvi, n'exportem.

—Hem de creure que precisament el preu de la gasolina s'ha multiplicat?

—Sí. Perquè aquest encariment no és una conseqüència de les resolucions de l'ONU, sinó el resultat de reta-

llades de subvencions àmplies i orientades. Ens ho podem permetre perquè la població ens dona un suport total. Aquesta intervenció, la més important en l'economia des de la fundació de la República Islàmica, mostra la confiança que tenim en nosaltres mateixos en qüestions polític-econòmiques.

—La seguretat en vosaltres mateixos és impressionant. Realment no us preocupa que la pressió externa i interna siga incontenible

i els anys de la teocràcia estiguen comptats?

—Això em fa riure. Des de fa trenta anys els nostres enemics anuncien cada sis mesos la nostra caiguda. Tot-hom qui aposte per això ja ha perdut. Ni res ni ningú no pot malmetre la República Islàmica.

*Dieter Bednarz
Erich Follath*

Traducció de Blanca Juan